

کارفرمایان؛ شرکای استراتژیک تامین اجتماعی / دکتر حمیدرضا سیفی

کارفرمایان به‌عنوان شرکای استراتژیک تامین اجتماعی، نقش بی‌بدیلی در پیشبرد اهداف این سازمان دارند. بدون حضور پررنگ کارفرمایان و فعالیت آنها در بازار کسبوکار، قطعاً هم چرخ توسعه از حرکت باز می‌ایستد و هم بسیاری از کارگران به صف بیکاران می‌پیوندند.

حمایت دولت و تامین اجتماعی از کارفرمایان در واقع حمایت از تولید و اشتغال است. در جامعه‌ای که کارفرما با آرامش خاطر در فضای کسبوکار سرمایه‌گذاری می‌کند و تامین معیشت چندین نیرو را به عهده می‌گیرد، زندگی کارگران نیز از رفاه بهتری برخوردار خواهد بود، زیرا امنیت شغلی که در بستر مراودات کارگر-کارفرمایی به وجود می‌آید هم بر پیوستن به جرگه مشاغل کاذب و غیررسمی ارجحیت دارد و هم انتخاب‌های شغلی بیشتری را پیش روی جامعه کارگری می‌گذارد.

حمیدرضا سیفی، عضو هیئت‌مدیره کانون عالی انجمن‌های صنفی کارفرمایان ایران، در گفتگو با آتیه‌نو به مهم‌ترین چالش‌های پیش روی کارفرمایان اشاره می‌کند و در این میان انتقادهایی هم از مقررات و قوانین دست‌وپاگیر می‌کند. به اعتقاد او، راه رونق فضای کسبوکار و تامین رضایت کارگران و کارفرمایان در عمل به قانون خلاصه می‌شود، به طوری که به باور او اگر دولت به تکتک وظایف قانونی‌اش در قبال کارگران و کارفرمایان عمل کند، تعامل بین کارگر و کارفرما نیز به سطح ایده‌آل خود خواهد رسید. گفتگو با این فعال تشکلهای کارفرمایی را از نظر می‌گذرانید.

فکر می‌کنید عمده دغدغه کارفرمایان در ارتباط با سازمان تامین اجتماعی در چه مسائلی خلاصه می‌شود؟

گاه برخی شعب سازمان تامین اجتماعی به برخی کارفرماها سخت می‌گیرند. به این صورت که گاه پرونده‌های حقوقی برای برخی کارفرماها تشکیل می‌شود و سپس برای بررسی به هیئت‌های بدوی و پس از آن هیئت‌های تجدیدنظر می‌رود، که همین روند چند ماه طول می‌کشد. پس از آن، پرونده به دیوان عدالت اداری سپرده می‌شود که در این صورت باید یکی دو سال منتظر نتیجه پرونده بمانیم. در این بین تنها کسی که بیشترین فشار را تحمل می‌کند کارفرماست.

ما انتظار داریم میزان تشکیل این پرونده‌ها کمتر شود و زمان رسیدگی به آنها نیز کاهش یابد.

به نظر شما برای کاهش این مشکلات، چه روشی باید پیش گرفته شود؟ سازمان تامین اجتماعی یک نهاد عمومی است و منابع مالی آن باید به صورت سه‌جانبه از سوی دولت، کارگر و کارفرما تامین شود. در دوره مدیریت قبلی سازمان تامین اجتماعی، حتی شورای اجتماعی تامین اجتماعی را لغو کردند که ضربه بزرگی به کارفرماها زد. سازمان تامین اجتماعی متعلق به بیمه‌شده‌هاست و باید توسط کارگر، کارفرما و دولت تامین مالی شود، دولت‌ها به تامین اجتماعی به‌عنوان منبع مالی نباید نگاه کنند که همین نوع نگاه نیز در نهایت به ضرر کارگر و کارفرما تمام می‌شود. فکر می‌کنم با تاکید جدی بر ترویج سه‌جانبه‌گرایی می‌توان مشکلات موجود در تامین اجتماعی را ریشه‌کن کرد، به شرطی که دولت همکاری بیشتری نشان دهد و تعامل بیشتری با کارگران، کارفرمایان و تامین اجتماعی داشته باشد.

بخش زیادی از ارتباط کاری کارفرمایان با نهادهای دولتی است. فکر می‌کنید در این بخش چه چالش‌هایی پیش روی کارفرمایان قرار دارد؟

یکی از عمده مشکلات کارفرمایان، بروکراسی‌های اداری در سازمان‌ها و نهادهای مختلف دولتی است که ترمز کسبوکار را می‌کشد. وقتی کسی به دنبال ایجاد کسبوکار جدیدی است، نباید آنقدر کاغذبازی و پر کردن فرم‌ها وقتش را بگیرد که دیگر نتواند بر کسبوکارش تمرکز کند. سرمایه‌گذار به تضمین دولت نیاز دارد تا بتواند با اطمینان پول خود را در اختیار تولید و اشتغال کشور قرار دهد. او می‌خواهد اطمینان داشته باشد که با سرمایه‌گذاری روی فلان طرح، بعد از مدتی مشخص، پولش به همراه سود به او بازمی‌گردد. وقتی به کشوری مثل ترکیه نگاه می‌کنیم می‌بینیم که دولت، حتی به سرمایه‌گذارهایی که در خارج از کشور سرمایه‌گذاری می‌کنند تضمین می‌دهد، چه برسد به سرمایه‌گذارهایی که در داخل به سرمایه‌گذاری می‌پردازند. در واقع حمایت و تضمین دولت به سرمایه‌گذارهاست که می‌تواند موتور سرمایه‌گذاری را در کشور روشن نگه دارد.

فکر می‌کنید برای ارتقای سطح تعامل بین دولت و کارفرما، چه راهکاری مناسب‌تر است؟

دولت‌ها باید حرف کارفرما و کارگر را بشنوند و برای حل مسائلمان زمان بگذارند. تفکر دولتی باید در کنار بخش خصوصی وجود داشته باشد، نه اینکه دولت به تنهایی حکم کند. تا زمانی که این اتفاق

نیفتد و دولت خودش را ملزم به تعامل بیشتر با کارفرمایان نداند، این سطح روابط، ارتقا پیدا نخواهد کرد.

□ به بهانه روز معمار / دکتر طاهره نصر؛ عضو شورای مرکزی نظام مهندسی کشور

براساس پژوهشهای تاریخی، انسان در آغاز عصر نوسنگی برای در امان بودن از گرما و سرما و برف و باران و گزند جانوران، «پناهگاه» و آلونک میساخته است. در این زمان هنوز تخصص در حرفه‌ها شکل نگرفته بود.

ما در هزاره ششم قبل از میلاد که تک تک خانه‌ها در پاره‌ای از بخشهای ایران پدید آمد و آجر نیز در هزاره سوم قبل از میلاد ساخته شد، افراد خاصی از انسان، به ساختن خانه و کاشانه روی آوردند که شاید بتوان آنها را در تاریخ، نخستین بنایان و معماران برشمرد. معماران همواره در تاریخ جایگاهی خاص داشته‌اند. واژه عربی معمار که صیغه مبالغه فرهنگی دارد به معنای بسیار عمارت‌کننده است.

معماری را باید فرصتی دانست برای شناخت انسان از محیط پیرامون خود، معماری را باید آفرینش مکانی دانست که بر پایه باور و اندیشه است برای رفع نیاز. معماری هنر سازماندهی فضا است و این هنر از راه ساختمان بیان می‌شود. برخی نیز معماری را هنر ساختن و هدف کلی آن را محصور کردن فضا برای استفاده بشر تعریف می‌کنند.

عده‌ای نیز به معماری به عنوان هنر محصور کردن فضا جهت استفاده بشر می‌نگرند. اما در کلامی کلی، معماری یعنی تبدیل ذهنیت به کالبد عینی در قالب فرم، محتوا و عملکرد. در نگاهی کلی می‌توان هم عامل محیط را در شکلدهی به معماری موثر دانست و هم عامل انسانی یا به بیانی دیگر مخاطب معماری. توجه به محیط از آن جنبه مهم است که بستر طراحی به عنوان عاملی هویت بخش به معماری می‌تواند و باید مطرح باشد. همچنین تامین امنیت و آسایش مردم جامعه به عنوان مخاطبان معماری نیز ...

بسیار مهم است و می‌تواند به عنوان یکی از عوامل شکل‌دهنده معماری

به عنوان پاسخ به نیاز مردم مطرح باشد. با توجه به دو عامل مذکور جایگاه توجه به «مهندسی ارزشی» و «مهندسی فرهنگی» در وظایف معماران مشهود است. چرا که معماری در بستر شهرها شکل خود را می‌یابد و آینده ساختوسازهاست که سیمای شهرها را رقم می‌زند؛ لذا جایگاه معماری در این میان جایگاهی ارزشی است. ارتقای کیفی سیمای شهرها فقط توجه به آینده ساختوسازها نیست.

ماده 2 قانون نظام مهندسی و کنترل ساختمان به تقویت و توسعه فرهنگ و ارزش‌های ایرانی اسلامی در معماری و شهرسازی، ترویج اصول معماری و شهرسازی و رشد آگاهی عمومی نسبت به آن و مقررات ملی ساختمان و افزایش بهره‌وری، حمایت از مردم به عنوان بهره‌برداران از ساختمان‌ها و فضاهای شهری و ابنیه و مستحدثات عمومی و همچنین رشد و اعتلای مهندسی در کشور به صورت آشکار، اشاره کرده است. در این میان توجه به جایگاه «رشته معماری» در میان سایر رشته‌های هفت‌گانه مهندسی، مهم‌تر است. چرا که معمار با خلاقیت خود فضایی را خلق می‌کند و باید توجه معمار به خلق فضا در راستای ارتقای کیفیت سکونتگاه‌های انسانی و محیط زیست باشد. بنابراین توجه به جایگاه «مهندسی ارزشی» و «مهندسی فرهنگی» دو مقوله‌ای است که در سازمان‌های نظام مهندسی باید مورد اهمیت بیشتر قرار گیرد. از سویی دیگر باید برای توجه عموم مردم و متخصصان به معماری و مهندسی در ایران کوشید و زمینه حمایت و مشارکت بیشتر دستگاه‌های اجرایی جهت ارتقای طراحی و کیفیت ساختمان‌ها را فراهم کرد. روز معمار مبارک.

توجه به جایگاه «رشته معماری» در میان سایر رشته‌های هفت‌گانه مهندسی، مهم‌تر است. چرا که معمار با خلاقیت خود فضایی را خلق می‌کند و باید توجه معمار به خلق فضا در راستای ارتقای کیفیت سکونتگاه‌های انسانی و محیط زیست باشد. بنابراین توجه به جایگاه «مهندسی ارزشی» و «مهندسی فرهنگی» دو مقوله‌ای است که در سازمان‌های نظام مهندسی باید مورد اهمیت بیشتر قرار گیرد. از سویی دیگر باید برای توجه عموم مردم و متخصصان به معماری و مهندسی در ایران کوشید و زمینه حمایت و مشارکت بیشتر دستگاه‌های اجرایی جهت ارتقای طراحی و کیفیت ساختمان‌ها را فراهم کرد.